

III

(Parengiamieji aktai)

VALSTYBIŲ NARIŲ INICIATYVOS

Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos, Estijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Austrijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Švedijos Karalystės iniciatyva siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą ... m. ... d. dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose

(2010/C 165/02)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos, Estijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Austrijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Švedijos Karalystės iniciatyvą,

perdavę įstatymo galią turinčio akto projektą nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Europos Sąjunga užsibrėžė tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę.

(2) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 82 straipsnio 1 dalį teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu, kuris nuo 1999 m. spalio 15 d.–16 d. Tamperėje įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo visuotinai laikomas Sąjungoje vykdomo teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose kertiniu akmeniu.

(3) 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje⁽¹⁾ atkreiptas dėmesys į kuo skubesnį orderių pripažinimo būtinybę, siekiant užkirsti kelią įrodymų sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui ar perleidimui. Tačiau, kadangi tas teisės aktas taikomas tik arešto etapui, turi būti pateikiamas ne tik arešto aktas, bet ir atskiras prašymas dėl įrodymų perdavimo išduodančiajai valstybei, laikantis savitarpio pagalbai baudžiamosiose bylose taikomų taisyklių. Dėl to taikoma dviejų etapų procedūra, kuri yra mažiau efektyvi. Be to, ši sistema egzistuoja kartu su tradicinėmis bendradarbiavimo priemonėmis, todėl kompetentingos institucijos praktikoje ją naudojami retai.(4) 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/978/TVR dėl Europos įrodymų orderio, skirtas gauti daiktus, dokumentus ir duomenis, siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose⁽²⁾, priimtas, siekiant taikyti tarpusavio pripažinimo principą šioje srityje. Tačiau Europos įrodymų orderis taikomas tik jau egzistuojantiems įrodymams, todėl jo naudojimo sritis su įrodymais susijusiame teisminiame bendradarbiavime baudžiamosiose bylose yra ribota. Dėl ribotos orderio taikymo srities kompetentingos institucijos gali savo nuožiūra naudotis naująja sistema arba savitarpio teisinės pagalbos procedūromis, kurios bet kuriuo atveju toliau taikomos įrodymams, nepatenkantiems į Europos įrodymų orderio taikymo sritį.

(5) Nuo to laiko, kai buvo priimti pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ir 2008/978/TVR, tapo aišku, kad dabartinė įrodymų rinkimo sistema yra pernelyg suskaidyta ir sudėtinga. Todėl reikia naujo požiūrio.

⁽¹⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 45.⁽²⁾ OL L 350, 2008 12 30, p. 72.

- (6) 2009 m. gruodžio 11 d. priimtoje Stokholmo programoje Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad reikėtų tęsti išsamios sistemos, skirtos įrodymų rinkimui tarpvalstybinio pobūdžio bylose, grindžiamos tarpusavio pripažinimo principu, kūrimą. Europos Vadovų Taryba nurodė, kad šioje srityje galiojantys teisės aktai sudaro nevientisą sistemą ir kad reikia naujo požiūrio, pagrįsto tarpusavio pripažinimo principu, nors taip pat būtina atsižvelgti į tradicinės savitarpio teisinės pagalbos sistemos lankstumą. Todėl Europos Vadovų Taryba paragina sukurti visaapimančią sistemą, kuri pakeistų visus šiuo metu šioje srityje galiojančius teisės aktus, įskaitant Pamatinių sprendimų dėl Europos įrodymų orderio, taikomą, kiek įmanoma, visų rūšių įrodymams, kurioje būtų nustatyti įvykdymo terminai ir, kiek įmanoma, nustatytas ribotas atsisakymo vykdyti orderį priežasčių sąrašas.
- (7) Šis naujas požiūris grindžiamas viena priemone, kuri vadinama Europos tyrimo orderiu (ETO). ETO išduodamas, vienai ar kelioms tyrimo priemonės vykdyti vykdančiojoje valstybėje, siekiant surinkti įrodymus. Tai apima ir įrodymų, kuriuos vykdančioji institucija jau turi, gavimą.
- (8) ETO taikymo sritis horizontali, todėl jis taikomas beveik visoms tyrimo priemonėms. Tačiau kai kurioms priemonėms reikia specialių taisyklių, kurias geriau būtų nustatyti atskirai – tokios priemonės yra, pvz., jungtinės tyrimo grupės sudarymas ir įrodymų rinkimas tokioje grupėje, taip pat kai kurios specifinės telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimo formos, pavyzdžiui perėmimas nedelsiant perduodant ir palydovinio telekomunikacijų ryšio priemonėmis perduodamos informacijos perėmimas. Tokioms priemonėms įgyvendinti turėtų būti toliau taikomi galiojantys teisės aktai.
- (9) Ši direktyva netaikoma tarpvalstybiniam sekimui, nurodytam 1990 m. birželio 19 d. Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo ⁽¹⁾, 40 straipsnyje.
- (10) Daugiausia dėmesio ETO turėtų būti skiriama vykdytinai tyrimo priemonei. Išduodančioji institucija, remdamasi išsamia informacija apie atitinkamą tyrimą, yra geriausia padėtyje nuspręsti, kokią priemonę naudoti. Tačiau vykdančioji institucija turėtų turėti galimybę naudoti kitokią priemonę, jei prašoma priemonė neegzistuoja ar jos negalima naudoti pagal nacionalinę teisę arba jei kitokia priemone panaudojus mažesnę prievartą bus pasiektas toks pats rezultatas, kaip ir ETO nurodyta priemone.
- (11) ETO, kiek tai įmanoma ir nepažeidžiant vykdančiosios valstybės nacionalinės teisės pagrindinių principų, turėtų būti vykdomas laikantis išduodančiosios valstybės aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų. Išduodančioji institucija gali paprašyti, kad viena ar kelios išduodančiosios valstybės institucijos padėtų vykdančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms vykdyti ETO. Ši galimybė nereiškia, kad išduodančiosios valstybės institucijos vykdančiosios valstybės teritorijoje įgytų teisės saugos įgaliojimus.
- (12) Siekiant užtikrinti teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose efektyvumą turėtų būti ribojama galimybė atsisakyti pripažinti arba vykdyti ETO, taip pat ribojami jo vykdymo atidėjimo pagrindai.
- (13) Siekiant užtikrinti spartų, veiksmingą ir nuoseklų valstybių narių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, turi būti nustatyti laiko apribojimai. Sprendimas dėl tyrimo priemonės pripažinimo ar vykdymo turėtų būti priimamas ir tyrimo priemonė turėtų būti vykdoma taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioriteta, kaip ir panašioje nacionalinėje byloje. Turėtų būti nustatyti terminai, siekiant užtikrinti, kad sprendimas būtų priimtas ar priemonė įvykdyta per pagrįstą laiką arba kad būtų atsižvelgta į išduodančiosios valstybės procedūrinius apribojimus.
- (14) Pagal ETO nustatoma viena įrodymų gavimo sistema. Tačiau kai kurių rūšių tyrimo priemonėms, kurios turėtų būti įtrauktos į ETO (pvz., laikinam kalinamų asmenų perdavimui, apklausai naudojant vaizdo ar telefonines konferencijas, su banko sąskaitomis, banko sandoriais ar kontroliuojamu nelegalių siuntų pristatymu susijusios informacijos gavimui), reikia papildomų taisyklių. Tyrimo priemonėms, pagal kurias įrodymai renkami realiuoju laiku, nuolat ir per tam tikrą laikotarpį, ETO taikomas, tačiau šių priemonių atveju vykdančiajai institucijai reikėtų suteikti lankstumo galimybę, atsižvelgiant į valstybių narių nacionalinių teisės aktų skirtumus.
- (15) Šia direktyva pakeičiami pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ir 2008/978/TVR, taip pat įvairūs teisės aktai dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kiek jie susiję su baudžiamajam procesui skirtų įrodymų gavimu.
- (16) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. priimtų sprendimų rinkti įrodymus tarpusavio pripažinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmų masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydami Sutarties dėl Europos Sąjungos 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti.

⁽¹⁾ OL L 239, 2000 9 22, p. 19.

(17) Šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos sutarties 6 straipsniu ir atspindimų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos VI antraštinėje dalyje. Jokia šios direktyvos nuostata negali būti aiškinama kaip draudžianti atsisakyti vykdyti ETO, kai remiantis objektyviais kriterijais yra priežasčių manyti, kad ETO buvo išduotas siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn ar jį bausti dėl jo lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos, seksualinės orientacijos, pilietybės, kalbos ar politinių įsitikinimų, arba kad dėl bet kurios iš šių priežasčių to asmens padėčiai gali būti daromas neigiamas poveikis.

(18) [Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė, kad pageidauja dalyvauti priimant šią direktyvą.]

(19) Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji jai nėra privaloma ar taikoma,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

EUROPOS TYRIMO ORDERIS

1 straipsnis

Europos tyrimo orderio apibrėžtis ir prievolė jį vykdyti

1. Europos tyrimo orderis (ETO) – valstybės narės (išduodančiosios valstybės) kompetentingos institucijos priimtas teisminis sprendimas, kad kitoje valstybėje narėje (vykdančiojoje valstybėje) būtų vykdoma viena ar kelios konkrečios tyrimo priemonės, siekiant surinkti įrodymų 4 straipsnyje nurodytam procesui.

2. Valstybės narės vykdo ETO remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šios direktyvos nuostatomis.

3. Ši direktyva nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir teisės principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutarties 6 straips-

nyje, ir neturi įtakos jokioms teisminių institucijų prievolėms šioje srityje. Šia direktyva taip pat nereikalaujama, kad valstybės narės imtųsi priemonių, prieštaraujančių jų konstitucinėms normoms, susijusioms su laisve jungtis į asociacijas, spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

a) „išduodančioji institucija“:

i) teisėjas, teismas, tiriantysis pareigūnas ar prokuroras, kompetentingas atitinkamoje byloje; arba

ii) bet kuri kita teisminė institucija, kaip apibrėžta išduodančiosios valstybės, tam tikroje byloje veikianti kaip baudžiamajame procese tyrimą atliekanti institucija, pagal nacionalinę teisę kompetentinga išduoti orderį įrodymams rinkti;

b) „vykdančioji institucija“ – institucija, kompetentinga pagal šią direktyvą pripažinti ar vykdyti ETO. Vykdančioji institucija yra institucija, kompetentinga vykdyti ETO nurodytą tyrimo priemonę panašioje nacionalinėje byloje.

3 straipsnis

ETO taikymo sritis

1. ETO taikomas bet kokioms tyrimo priemonėms, išskyrus nurodytas 2 dalyje.

2. ETO netaikomas šioms priemonėms:

a) jungtinės tyrimo grupės sudarymui ir įrodymų rinkimui tokioje grupėje, kaip numatyta Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose⁽¹⁾ (toliau – Konvencija), 13 straipsnyje ir 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2002/465/TVR dėl jungtinių tyrimo grupių⁽²⁾;

⁽¹⁾ OL C 197, 2000 7 12, p. 3.

⁽²⁾ OL L 162, 2002 6 20, p. 1.

b) Konvencijos 18 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytam telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimui nedelsiant perduodant; ir

c) Konvencijos 18 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytam telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimui, kai tai yra susiję su tos Konvencijos 18 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose bei 20 straipsnyje nurodytais atvejais.

4 straipsnis

Procesų, kuriuose gali būti išduotas ETO, rūšys

ETO gali būti išduotas:

a) baudžiamajame procese, kurį pradėjo teisminė institucija ar kuris gali būti pradėtas teisminėje institucijoje, dėl nusikaltimo pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę;

b) administracinių institucijų pradėtuose procesuose dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus ir dėl kurių gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose;

c) teisminių institucijų pradėtuose procesuose dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus ir dėl kurių gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose; ir

d) dėl a, b ir c punktuose nurodytų procesų, susijusių su nusiakaltimais ar pažeidimais, už kuriuos išduodančiojoje valstybėje gali būti traukiamas atsakomybėn arba baudžiamas juridinis asmuo.

5 straipsnis

ETO turinys ir forma

1. Išduodančioji institucija užpildo ir pasirašo A priede pateiktos formos ETO bei patvirtina jo turinio tikslumą.

2. Kiekviena valstybė narė nurodo, kuria (-iomis) Sąjungos institucijų oficialia (-iomis) kalba (-omis), be atitinkamos vals-

tybės narės valstybinės (-ių) kalbos (-ų), gali būti užpildomas arba į kurią (-as) gali būti verčiamas ETO, kai atitinkama valstybė narė yra vykdančioji valstybė.

II SKYRIUS

PROCEDŪROS IR GARANTIJOS IŠDUODANČIAJAI VALSTYBEI

6 straipsnis

ETO perdavimas

1. Išduodančioji institucija perduoda ETO vykdančiajai institucijai bet kuriuo būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, tokiomis sąlygomis, kuriomis vykdančioji valstybė gali nustatyti autentiškumą. Visas tolesnis išduodančiosios ir vykdančiosios institucijų oficialus bendravimas vyksta tiesiogiai.

2. Nepažeidžiant 2 straipsnio b punkto, kiekviena valstybė narė gali paskirti centrinę instituciją arba, jei taip numatyta jos teisės sistemoje, kelias centrinės institucijas, kurios padėtų kompetentingoms teisminėms institucijoms. Valstybė narė, jei tai būtina dėl jos vidaus teisminės sistemos sąrangos, gali paskirti centrinę instituciją (-as), atsakingą (-as) už administracinių ETO perdavimą ir priėmimą bei už visą kitą su tuo susijusį oficialų susirašinėjimą.

3. Jei išduodančioji institucija to pageidauja, perdavimas gali būti vykdomas naudojant saugią Europos teisminio tinklo telekomunikacijų sistemą.

4. Jei vykdančioji institucija nežinoma, išduodančioji institucija pateikia visus reikiamus užklausimus, taip pat ir per Europos teisminio tinklo kontaktinius punktus, kad gautų šią informaciją iš vykdančiosios valstybės.

5. Kai vykdančiosios valstybės institucija, kuri gauna ETO, neturi jurisdikcijos jį pripažinti ir imtis jam vykdyti būtinų priemonių, ji *ex officio* perduoda ETO vykdančiajai institucijai ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai.

6. Visus sunkumus, susijusius su bet kurių ETO vykdymui reikalingų dokumentų perdavimu ar autentiškumu, tiesiogiai sprendžia dalyvaujančios išduodančioji ir vykdančioji institucijos arba tam tikrais atvejais tai daroma dalyvaujant valstybių narių centrinėms institucijoms.

7 straipsnis

Su ankstesniu ETO susijęs ETO

1. Jei išduodančioji institucija išduoda ETO, kuriuo papildomas ankstesnis ETO, ji tai nurodo išduotame ETO, laikydamasi A priede pateiktos formos.

2. Kai pagal 8 straipsnio 3 dalį išduodančioji institucija padeda vykdančiosios institucijos valstybėje, ji, būdama toje valstybėje, nedarydama poveikio pagal 28 straipsnio 1 dalies c punktą pateiktiems pranešimams, gali kompetentingai vykdančiajai institucijai tiesiogiai pateikti ETO, kuriuo papildomas ankstesnis ETO.

III SKYRIUS

PROCEDŪROS IR GARANTIJOS VYKdanČIAJAI VALSTYBEI

8 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 6 straipsnį perduotą ETO nereikalaujama jokių papildomų formalumų ir nedelsdama imasi jam vykdyti būtinų priemonių tokiu pačiu būdu ir ta pačia tvarka kaip ir tuo atveju, jei atitinkamą tyrimo priemonę būtų nurodžiusi vykdyti vykdančiosios valstybės institucija, išskyrus atvejus, kai ta institucija nusprendžia rentis vienu iš 10 straipsnyje numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų arba vienu iš 14 straipsnyje nustatytų atidėjimo pagrindų.

2. Vykdančioji institucija laikosi išduodančiosios institucijos aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje numatyta kitaip, ir jei tokie formalumai ir procedūros neprieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.

3. Išduodančioji institucija gali paprašyti, kad viena ar kelios išduodančiosios valstybės institucijos padėtų vykdančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms vykdyti ETO. Vykdančioji institucija patenkina šį prašymą, jei toks dalyvavimas neprieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.

4. Siekdamas efektyviai taikyti šį straipsnį, išduodančioji ir vykdančioji institucijos gali tarpusavyje bet kuriuo tinkamu būdu konsultuotis.

9 straipsnis

Kitokios tyrimo priemonės panaudojimas

1. Vykdančioji institucija gali nuspręsti panaudoti kitokią nei ETO nurodytą tyrimo priemonę, jei:

- a) ETO nurodyta tyrimo priemonė nenumatyta vykdančiosios valstybės teisėje;

- b) ETO nurodyta tyrimo priemonė numatyta vykdančiosios valstybės teisėje, tačiau ji taikoma tik nusikaltimų sąrašui ar kategorijai, į kurią (kurias) nepatenka ETO nurodytas pažeidimas; arba

- c) vykdančiosios institucijos pasirinkta tyrimo priemonė panaudojus mažesnę prievartą bus pasiektas toks pats rezultatas, kaip ir ETO nurodyta priemonė.

2. Jei vykdančioji institucija nusprendžia pasinaudoti 1 dalyje nurodyta galimybe, ji visų pirma informuoja išduodančiąją instituciją, kuri gali nuspręsti atšaukti ETO.

10 straipsnis

Nepripažinimo ar nevykdymo pagrindai

1. Vykdančioji valstybė gali atsisakyti pripažinti ar vykdyti ETO jei:

- a) pagal vykdančiosios valstybės teisę esama imuniteto ar privilegijos, dėl kurių neįmanoma vykdyti ETO;

- b) tam tikru atveju jo vykdymas pakenktų esminiams nacionalinio saugumo interesams, keltų pavojų informacijos šaltiniui ar jo vykdymui reikėtų naudoti išlaptintą informaciją, susijusią su tam tikra žvalgybos veikla;

- c) 9 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais nėra kitokios tyrimo priemonės, kuria būtų galima pasiekti panašų rezultatą; arba

- d) ETO išduotas 4 straipsnio b ir c punktuose nurodytose bylose ir panašioje nacionalinėje byloje nebūtų leidžiama vykdyti atitinkamos priemonės.

2. 1 dalies b ir c punktuose nurodytais atvejais, prieš nuspręsdama visiškai ar iš dalies nepripažinti arba nevykdyti ETO, vykdančioji institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su išduodančiąja institucija ir prirėikus prašo jos nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.

11 straipsnis

Pripažinimo arba vykdymo terminai

1. Sprendimas dėl tyrimo priemonės pripažinimo ar vykdymo priimamas ir tyrimo priemonė vykdoma taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašioje nacionalinėje byloje ir bet kuriuo atveju laikantis šiame straipsnyje numatytą terminų.

2. Jei išduodančioji institucija ETO nurodė, kad dėl procedūros laiko terminų, nusikaltimo sunkumo arba kitų ypatingos skubos aplinkybių būtina taikyti trumpesnius terminus negu numatyti šiame straipsnyje, arba jeigu išduodančioji institucija ETO nurodė, kad tyrimo priemonė turi būti įgyvendinti konkrečią dieną, vykdančioji institucija turi kuo labiau atsižvelgti į šį reikalavimą.

3. Sprendimas dėl pripažinimo ar vykdymo turi būti priimtas kuo greičiau ir, nepažeidžiant 5 dalies, ne vėliau kaip per 30 dienų po to, kai kompetentinga vykdančioji institucija gavo ETO.

4. Išskyrus atvejus, kai yra 14 straipsnyje nurodytų atidėjimo pagrindų arba vykdančioji valstybė jau turi įrodymus, nurodytus tyrimo priemonėje, kuriai taikomas ETO, vykdančioji institucija tyrimo priemonę vykdo nedelsdama ir, nepažeidžiant 5 dalies, ne vėliau kaip per 90 dienų po 3 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo.

5. Kai konkrečiu atveju kompetentingai vykdančiajai institucija praktiškai negali laikytis 3 dalyje nurodyto termino, ji nedelsdama bet kuriuo būdu informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją, nurodydama tokio uždelimo priežastis ir numatomą laiką, per kurį bus priimtas sprendimas. Tokiu atveju 3 dalyje nurodytas terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip 30 dienų.

6. Kai konkrečiu atveju kompetentingai vykdančiajai institucija praktiškai negali laikytis 4 dalyje nurodyto termino, ji nedelsdama bet koku būdu informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją, nurodydama tokio uždelimo priežastis, ir konsultuojasi su išduodančiąja institucija dėl tinkamo priemonės vykdymo laiko.

12 straipsnis

Įrodymų perdavimas

1. Vykdančioji institucija be nederamo delsimo perduoda išduodančiajai valstybei įrodymus, gautus vykdant ETO. Jei to paprašyta ETO ir tai galima pagal vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę, įrodymai nedelsiant perduodami išduodančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms, pagal 8 straipsnio 3 dalį padedančioms vykdyti ETO.

2. Perduodama gautus įrodymus vykdančioji institucija nurodo, ar ji reikalauja, kad jie būtų grąžinti vykdančiajai valstybei, kai tik jie taps nereikalingi išduodančiajai valstybei.

13 straipsnis

Teisių gynimo priemonės

Suinteresuotosios šalys turi galimybę pagal nacionalinę teisę naudotis teisių gynimo priemonėmis. Skundai dėl ETO išdavimo gali būti iš esmės nagrinėjami tik pateikus ieškinį išduodančiosios valstybės teismui.

14 straipsnis

Pripažinimo arba vykdymo atidėjimo pagrindai

1. Vykdančioji valstybė gali atidėti ETO pripažinimą ar vykdymą, kai:

- a) jį vykdant būtų pakenkta vykstančiam baudžiamajam tyrimui ar patraukimui baudžiamajon atsakomybėn – iki vykdančiosios valstybės nuomone pagrįsto termino pabaigos; arba
- b) atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys jau naudojami kituose procesuose – iki jie nebebus reikalingi šiam tikslui.

2. Kai tik išnyksta atidėjimo pagrindas, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių ETO vykdyti ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai bet kuriuo būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą.

15 straipsnis

Pareiga informuoti

1. Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija, gavusi ETO, nedelsdama ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per savaitę po ETO gavimo patvirtina gavimą, užpildydama ir išsiųsdama B priede pateiktą formą. Jei pagal 6 straipsnio 2 dalį yra paskirta centrinė institucija, šią pareigą turi vykdyti tiek centrinė institucija, tiek vykdančioji institucija, gavusi ETO iš centrinės institucijos. 6 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais šią pareigą turi vykdyti tiek kompetentinga institucija, pirmoji gavusi ETO, tiek vykdančioji institucija, kuriai ETO galiausiai perduodamas.

2. Nepažeidžiant 9 straipsnio 2 dalies, vykdančioji institucija informuoja išduodančiąją instituciją:

- a) nedelsdama bet kuriuo būdu jei:
 - i) vykdančioji institucija negali priimti sprendimo dėl pripažinimo ar vykdymo, nes priede pateikta forma nėra išsamiai užpildyta arba joje yra akivaizdžių klaidų;

ii) vykdančioji institucija ETO vykdymo metu nepateikdama papildomų užklausimų mano, kad būtų tikslinga imtis iš pradžių nenumatytų tyrimo priemonių arba tyrimo priemonių, kurių nebuvo galima nurodyti išduodant ETO, siekiant suteikti galimybę išduodančiajai institucijai imtis tolesnių veiksmų atitinkamoje byloje;

iii) vykdančioji institucija nustato, kad ji konkrečiu atveju negali laikytis formalumų ir procedūrų, kurias pagal 8 straipsnį aiškiai nurodė išduodančioji institucija.

Išduodančiosios institucijos prašymu nedelsiant bet kuriuo būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, patvirtinama informacija:

b) nedelsiant bet kuriuo būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą:

i) apie sprendimą, priimtą pagal 10 straipsnio 1 dalį;

ii) apie ETO vykdymo ar pripažinimo atidėjimą, to priežastis ir, jei įmanoma, numatomą atidėjimo trukmę.

16 straipsnis

Baudžiamoji atsakomybė, susijusi su pareigūnais

Išduodančiosios valstybės pareigūnai, šios direktyvos taikymo tikslais jiems būnant vykdančiosios valstybės teritorijoje, prieš juos arba jų įvykdytų nusikaltimų atveju laikomi vykdančiosios valstybės pareigūnais.

17 straipsnis

Civilinė atsakomybė, susijusi su pareigūnais

1. Kai šios direktyvos taikymo tikslais išduodančiosios valstybės pareigūnai yra vykdančiosios valstybės teritorijoje, išduodančioji valstybė atsako už bet kokią šių pareigūnų jų veiklos metu padarytą žalą, laikantis vykdančiosios valstybės teisės aktų.

2. Valstybė narė, kurios teritorijoje buvo padaryta 1 dalyje nurodyta žala, ją atlygina tokiomis pačiomis sąlygomis, kuriomis atlygintų savo pareigūnų padarytą žalą.

3. Valstybė narė, kurios pareigūnai kitos valstybės narės teritorijoje padarė žalą bet kuriam asmeniui, grąžina pastarajai visas sumas, jos sumokėtas nukentėjusiems ar turintiems teisę jų vardu jas gauti asmenims.

4. Nesuvaržydama naudojimosi savo teisėmis trečiųjų šalių atžvilgiu ir išskyrus 3 dalyje nurodytą atvejį, 1 dalyje numatytu

atveju nė viena valstybė narė nereikalauja iš kitos valstybės narės atlyginti jos patirtą žalą.

18 straipsnis

Konfidencialumas

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad išduodančiosios ir vykdančiosios institucijos, vykdydamos ETO, deramai atsižvelgtų į tyrimo konfidencialumą.

2. Vykdančioji institucija, laikydamosi savo nacionalinės teisės aktų, garantuoja ETO faktų ir turinio konfidencialumą, išskyrus tokiu mastu, koku tai būtina tyrimo priemonei įvykdyti. Jei vykdančioji institucija negali laikytis konfidencialumo reikalavimo, ji nedelsdama praneša apie tai išduodančiajai institucijai.

3. Išduodančioji institucija, laikydamosi savo nacionalinės teisės aktų ir jeigu vykdančioji institucija nėra nurodžiusi kitaip, užtikrina vykdančiosios institucijos pateiktų įrodymų ir informacijos konfidencialumą, išskyrus tokiu mastu, koku juos būtina atskleisti vykdant ETO apibūdintą tyrimą ar procesinius veiksmus.

4. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad bankai neatskleistų atitinkamam banko klientui ar tretiesiems asmenims, jog išduodančiajai valstybei pagal 23, 24 ir 25 straipsnius buvo perduota informacija arba vyksta tyrimas.

IV SKYRIUS

KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU TAM TIKROMIS TYRIMO PRIEMONĖMIS

19 straipsnis

Laikinas kalinamų asmenų perdavimas išduodančiajai valstybei tyrimo tikslais

1. ETO gali būti išduodamas dėl vykdančiojoje valstybėje kalinamo asmens laikino perdavimo siekiant įvykdyti tyrimo priemonę, kuriai būtinas jo buvimas išduodančiosios valstybės teritorijoje, jeigu jis bus nusiųstas atgal per vykdančiosios valstybės nurodytą terminą.

2. ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo pagrindų, bet ir jeigu:

a) kalinamas asmuo nesutinka; arba

b) dėl perdavimo gali būti prailgintas jo kalinimo laikotarpis.

3. 1 dalyje nurodytu atveju kalinamą asmenį leidžiama tranzitu vežti per trečiosios valstybės narės teritoriją pateikus prašymą, prie kurio pridedami visi būtini dokumentai.

4. Dėl praktinės laikino asmens perdavimo tvarkos ir datos, iki kurios jis turi būti grąžintas į vykdančiosios valstybės teritoriją, susitaria atitinkamos valstybės narės.

5. Perduotas asmuo toliau kalinamas išduodančiosios valstybės teritorijoje ir, atitinkamais atvejais, valstybės narės, per kurią reikia vežti tranzitu, teritorijoje, išskyrus atvejus, kai vykdančioji valstybė pateikia prašymą jį paleisti.

6. Kalinimo išduodančiosios valstybės teritorijoje laikotarpis išskaičiuojamas iš kalinimo laikotarpio, kurį atitinkamas asmuo yra arba turės būti kalinamas vykdančiosios valstybės teritorijoje.

7. Perduotas asmuo netraukiamas atsakomybėn, neįkalinamas ar kitaip nesuvaržoma jo asmeninė laisvė dėl veiksmų ar apkaltinamųjų nuosprendžių, įvykdytų ar priimtų iki jo išvykimo iš vykdančiosios valstybės teritorijos ir nenurodytų ETO.

8. 7 dalyje numatytas imunitetas nebetaikomas, kai perduotas asmuo, per nepertraukiamą penkiolikos dienų laikotarpį nuo tada, kai jo buvimas teisminėms institucijoms nebuvo reikalingas, turėjęs galimybę išvykti, nepaisant to, liko valstybės teritorijoje arba, jei buvo išvykęs, į ją sugrįžo.

9. Su perdavimu susijusias išlaidas padengia išduodančioji valstybė.

20 straipsnis

Laikinas kalinamų asmenų perdavimas vykdančiajai valstybei tyrimo tikslais

1. ETO gali būti išduodamas dėl išduodančiojoje valstybėje kalinamo asmens laikino perdavimo siekiant įvykdyti tyrimo priemonę, kuriai būtinas jo buvimas vykdančiosios valstybės teritorijoje.

2. ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo pagrindų, bet ir jeigu:

- a) privaloma gauti atitinkamo asmens sutikimą būti perduotam ir šis sutikimas nebuvo gautas; arba
- b) išduodančioji ir vykdančioji institucijos negali susitarti dėl laikino perdavimo tvarkos.

3. Jei privaloma gauti atitinkamo asmens sutikimą būti perduotam, vykdančiajai institucijai nedelsiant pateikiamas sutikimo pareiškimas arba jo kopija.

4. Kiekviena valstybė narė gali nurodyti, kad prieš vykdančią ETO yra privalomas 3 dalyje nurodytas sutikimas tam tikromis pranešime nurodytomis sąlygomis.

5. Laikinam perdavimui pagal šį straipsnį *mutatis mutandis* taikomos 19 straipsnio 3–8 dalys.

6. Su perdavimu susijusias išlaidas padengia išduodančioji valstybė. Tai neapima išlaidų, susijusių su asmens įkalinimu vykdančiojoje valstybėje.

21 straipsnis

Apklausa naudojant vaizdo konferenciją

1. Jei asmuo yra vykdančiosios valstybės teritorijoje, o išduodančiosios valstybės teisminės institucijos turi jį apklausti kaip liudytoją arba ekspertą, tais atvejais, kai asmens, kuris turi būti apklaustas, asmeninis dalyvavimas apklausoje išduodančiosios valstybės teritorijoje yra nepageidautinas ar neįmanomas, išduodančioji institucija išduoda ETO, kad liudytojas arba ekspertas būtų apklaustas naudojant vaizdo konferenciją, kaip numatyta 2–9 dalyse.

2. ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo pagrindų, bet ir jeigu:

- a) vaizdo konferencijos naudojimas prieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams; arba
- b) vykdančioji valstybė neturi techninių priemonių vaizdo konferencijai surengti.

3. Jeigu vykdančioji valstybė neturi techninių priemonių vaizdo konferencijai surengti, tokias priemones tarpusavio susitarimu jai gali suteikti išduodančioji valstybė.

4. 2 dalies b punkte nurodytiems atvejams *mutatis mutandis* taikoma 10 straipsnio 2 dalis.

5. Dėl apklausos naudojant vaizdo konferenciją išduotame ETO nurodoma priežastis, kodėl liudytojo ar eksperto asmeninis dalyvavimas yra nepageidautinas ar neįmanomas, teisminės institucijos pavadinimas bei asmenų, kurie vykdys apklausą, vardai ir pavardės.

6. Vykdamt apklausą naudojant vaizdo konferenciją taikomos šios taisyklės:

- a) apklausoje dalyvauja vykdančiosios valstybės teisminės institucijos pareigūnas, kuriam prirėikus talkina vertėjas žodžiu ir kuris taip pat užtikrina, kad būtų nustatyta apklausiamo asmens tapatybė ir kad būtų laikomasi vykdančiosios valstybės pagrindinių teisės principų. Jei vykdančiosios institucijos pareigūnas mano, kad per apklausą yra pažeidžiami vykdančiosios valstybės pagrindiniai teisės principai, jis nedelsdamas imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad toliau apklausa vyktų laikantis minėtų principų;
- b) prirėikus išduodančiosios ir vykdančiosios valstybių kompetentingos institucijos tarpusavyje suderina apklausiamo asmens apsaugos priemones;
- c) išduodančioji institucija apklausia tiesiogiai pati arba jai vadovaujant apklausama pagal jos įstatymus;
- d) išduodančiosios valstybės ar apklausiamo asmens prašymu vykdančioji valstybė užtikrina, kad prirėikus apklausiamam asmeniui talkintų vertėjas žodžiu;
- e) apklausiamas asmuo gali pasinaudoti vykdančiosios ar išduodančiosios valstybės įstatymų jam suteikiama teise atsisakyti duoti parodymus.

7. Nedarant poveikio sutartoms asmenų apsaugos priemonėms po apklausos vykdančioji institucija parengia protokolą, kuriame nurodoma apklausos data ir vieta, apklausto asmens tapatybė, visų kitų vykdančiojoje valstybėje apklausoje dalyvavusių asmenų tapatybė ir pareigos, duotos priesaikos ir techninės sąlygos, kuriomis vyko apklausa. Šį dokumentą vykdančioji institucija perduoda išduodančiajai institucijai.

8. Išduodančioji valstybė atlygina vykdančiajai valstybei narei vaizdo ryšio užmezgimo išlaidas, su vaizdo ryšio teikimu vykdančiojoje valstybėje susijusias išlaidas, atlyginimo jos suteiktiems vertėjams žodžiu išlaidas ir išmokas liudytojams bei ekspertams ir jų kelionės išlaidas vykdančiojoje šalyje, išskyrus atvejus, kai vykdančioji valstybė atsisako visų ar dalies šių išlaidų atlyginimo.

9. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai pagal šį straipsnį jos teritorijoje apklausiami liudytojai ar ekspertai, kurie atsisako duoti parodymus, kuriuos jie privalo duoti, arba duoda melagingus parodymus, jos nacio-

nalinės teisės aktai būtų taikomi taip pat, kaip vykdamt apklausą pagal nacionalinį procesą.

10. ETO taip pat gali būti išduotas kaltinamojo apklausos naudojant vaizdo konferenciją tikslais. 1–9 dalys taikomos *mutatis mutandis*. ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo pagrindų, bet ir jeigu:

- a) kaltinamasis nesutinka; arba
- b) tokios priemonės vykdymas prieštarautų vykdančiosios valstybės teisei.

22 straipsnis

Apklausa naudojant telefoninę konferenciją

1. Jei asmuo yra vienos valstybės narės teritorijoje, o kitos valstybės narės teisminės institucijos turi jį apklausti kaip liudytoją arba ekspertą, pastarosios valstybės narės išduodančioji institucija gali išduoti ETO, kad liudytojas arba ekspertas būtų apklaustas naudojant telefoninę konferenciją, kaip numatyta 2–4 dalyse.

2. ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo pagrindų, bet ir jeigu:

- a) telefoninės konferencijos naudojimas prieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams; arba
- b) liudytojas ar ekspertas nesutinka, kad apklausa vyktų tokiu būdu.

3. Dėl apklausos naudojant telefoninę konferenciją išduotame ETO nurodomas teisminės institucijos pavadinimas ir asmenų, kurie vykdys apklausą, vardai ir pavardės, taip pat nurodoma, kad liudytojas ar ekspertas sutinka dalyvauti apklausoje naudojant telefoninę konferenciją.

4. Praktines su apklausa susijusias priemones suderina išduodančioji ir vykdančioji institucija. Derindama tokias priemones, vykdančioji institucija įsipareigoja:

- a) pranešti atitinkamam liudytojui ar ekspertui apklausos laiką ir vietą;

- b) užtikrinti liudytojo ar eksperto tapatybės patvirtinimą; ir
- c) įsitikinti, kad liudytojas ar ekspertas sutinka būti apklaustas naudojant telefoninę konferenciją.

Vykdančioji valstybė gali nustatyti, kad jos sutikimui taikomos visos atitinkamos 21 straipsnio 6 ir 9 dalių nuostatos ar dalis šių nuostatų. Išskyrus atvejus, kai susitariama kitaip, *mutatis mutandis* taikomos 21 straipsnio 8 dalies nuostatos.

23 straipsnis

Informacija apie banko sąskaitas

1. ETO gali būti išduodamas norint nustatyti, ar fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu atliekamas baudžiamasis tyrimas, turi ar kontroliuoja vieną ar daugiau bet kokio pobūdžio sąskaitų bet kuriame vykdančiosios valstybės teritorijoje esančiame banke.

2. Kiekviena valstybė narė šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis imasi būtinų priemonių, kad galėtų pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją.

3. Į 1 dalyje nurodytą informaciją, jei to prašoma ETO ir tokiu mastu, koku ji gali būti pateikta per pagrįstą laiką, taip pat įtraukiama informacija apie sąskaitas, dėl kurių asmuo, kurio atžvilgiu vykdomi procesiniai veiksmai, turi įgaliojimą.

4. Šiame straipsnyje išdėstyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku sąskaitą tvarkantis bankas turi informaciją.

5. 1 dalyje nurodytą ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo pagrindų, bet ir jeigu atitinkamas nusikaltimas nėra:

- a) nusikaltimas, už kurį baudžiama bausme, apimančia laisvės atėmimą arba įkalinimą ilgiausiam bent ketverių metų laikotarpiui išduodančiojoje valstybėje ir bent dvejų metų laikotarpiui vykdančiojoje valstybėje;
- b) 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimo dėl Europos policijos biuro (Europol) įsteigimo⁽¹⁾ (toliau – Europolio sprendimas) 4 straipsnyje nurodytas nusikaltimas; arba

- c) tokiu mastu, koku jam gali būti netaikomas Europolio sprendimas, nusikaltimas, nurodytas 1995 m. Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos⁽²⁾, jos 1996 m. Protokole⁽³⁾ arba jos 1997 m. Antrajame protokole⁽⁴⁾.

6. Išduodančioji institucija ETO nurodo, kodėl ji mano, kad *prašoma* informacija gali būti itin vertinga tiriant nusikaltimą ir koku pagrindu ji daro prielaidą, kad sąskaita yra vykdančiosios valstybės bankuose ir, jei gali, nurodo tokius bankus. Ji taip pat ETO pateikia visą turimą informaciją, galinčią padėti jį vykdyti.

24 straipsnis

Informacija apie banko sandorius

1. ETO gali būti išduodamas siekiant gauti nurodytų banko sąskaitų ir banko operacijų, kurios buvo atliktos per nurodytą laikotarpį per vieną ar daugiau ETO nurodytų sąskaitų, duomenis, įskaitant sąskaitos, iš kurios ar į kurią siunčiama, duomenis.

2. Kiekviena valstybė narė šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis imasi būtinų priemonių, kad galėtų pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją.

3. Šiame straipsnyje išdėstyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku sąskaitą tvarkantis bankas turi informaciją.

4. Išduodančioji valstybė ETO nurodo, kodėl ji mano, kad *prašoma* informacija yra svarbi nusikaltimo tyrimo tikslui.

25 straipsnis

Banko sandorių stebėseną

1. ETO gali būti išduodamas siekiant nurodytą laikotarpį stebėti per vieną ar daugiau ETO nurodytų sąskaitų atliekamas banko operacijas.

2. Kiekviena valstybė narė šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis imasi būtinų priemonių, kad galėtų pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją.

3. Išduodančioji valstybė ETO nurodo, kodėl ji mano, kad *prašoma* informacija yra svarbi nusikaltimo tyrimo tikslui.

4. Dėl praktinės stebėsenos tvarkos susitaria išduodančiosios ir vykdančiosios valstybių kompetentingos institucijos.

⁽²⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 49.

⁽³⁾ OL C 313, 1996 10 23, p. 2.

⁽⁴⁾ OL C 221, 1997 7 19, p. 12.

⁽¹⁾ OL L 121, 2009 5 15, p. 37.

26 straipsnis

Kontroliuojamas nelegalių siuntų pristatymas

1. ETO gali būti išduodamas siekiant įvykdyti kontroliuojamą nelegalių siuntų pristatymą vykdančiosios valstybės teritorijoje.
2. Teisę veikti ir vadovauti su 1 dalyje nurodyto ETO vykdymu susijusioms operacijoms bei jas kontroliuoti turi vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos.

27 straipsnis

Tyrimo priemonės, kurioms reikia rinkti įrodymus realiuoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį

1. Kai ETO išduodamas siekiant vykdyti priemonę, įskaitant priemones, nurodytas 25 ir 26 straipsniuose, kuriai reikia rinkti įrodymus realiuoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį, ją gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų priežasčių, bet ir tuo atveju, jei panašioje nacionalinėje byloje nebūtų leidžiama vykdyti atitinkamos priemonės.
2. 1 dalyje nurodytiems atvejams *mutatis mutandis* taikoma 10 straipsnio 2 dalis.
3. Vykdančioji institucija gali nustatyti sąlygą, kad 1 dalyje nurodytas ETO vykdomas tik jei susitariama dėl išlaidų paskirstymo.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis

Pranešimai

1. Iki ... (*) kiekviena valstybė narė praneša Komisijai:
 - a) kuri institucija ar institucijos pagal jos vidaus teisinę tvarką yra kompetentinga (-os) pagal 2 straipsnio a ir b punktus, kai ši valstybė narė yra išduodančioji valstybė arba vykdančioji valstybė;
 - b) kuriomis kalbomis ETO yra priimtinas, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje;
 - c) informaciją apie paskirtą centrinę instituciją ar institucijas, jei valstybė narė nori pasinaudoti 6 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe. Ši informacija yra privaloma išduodančiosios valstybės institucijoms;

(*) Dveji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

d) ar reikalaujama, kad atitinkamas asmuo sutiktų būti perduotas tuo atveju, jei valstybė narė nori pasinaudoti 20 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybe.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus vėlesnius 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimus.

3. Komisija visoms valstybėms narėms ir Europos teisminiam tinklui (ETT) pateikia visą taikant šį straipsnį gautą informaciją. ETT pateikia šią informaciją 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimo 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo ⁽¹⁾ 9 straipsnyje nurodytoje tinklavietėje.

29 straipsnis

Ryšys su kitomis sutartimis ir susitarimais

1. Šia direktyva nuo ... (*) pakeičiamos atitinkamos nuostatos, išdėstytos toliau nurodytose konvencijose, kurios taikomos valstybių narių, kurioms privaloma ši direktyva, tarpusavio santykiuose, tačiau nedarant poveikio jų taikymui tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių bei taikymo pereinamuoju laikotarpiu pagal 30 straipsnį:

— 1959 m. balandžio 20 d. Europos Konvencija dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, jos du 1978 m. kovo 17 d. bei 2001 m. lapkričio 8 d. papildomi protokolai ir pagal tos konvencijos 26 straipsnį sudaryti dvišaliai susitarimai,

— 1990 m. birželio 19 d. Konvencija dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo įgyvendinimo,

— 2000 m. gegužės 29 d. Konvencija dėl ES valstybių narių savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose ir jos 2001 m. spalio 16 d. protokolai.

2. Pamatinis sprendimas 2008/978/TVR panaikinamas. Ši direktyva valstybių narių tarpusavio santykiuose taikoma įrodymų areštui pakeičiant atitinkamas Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatas.

3. Valstybės narės gali po ... (*) toliau taikyti galiojančius dvišalius ar daugiašalius susitarimus, jei jais sudaromos galimybės siekti daugiau, nei numatyta šioje direktyvoje, ir padėti supaprastinti ar toliau palengvinti įrodymų rinkimo procedūras.

⁽¹⁾ OL L 348, 2008 12 24, p. 130.

4. Valstybės narės gali po ... (*) sudaryti dvišalius ar daugiašalius susitarimus, jei jais sudaromos galimybės gilinti ar plėsti šios direktyvos nuostatas ir padėti supaprastinti ar toliau palengvinti įrodymų rinkimo procedūras.

5. Valstybės narės iki ... (**) praneša Komisijai apie 3 dalyje nurodytus galiojančius susitarimus, kuriuos jos pageidauja toliau taikyti. Valstybės narės taip pat per tris mėnesius po 4 dalyje nurodyto naujo susitarimo pasirašymo praneša apie jį Komisijai.

6. Jei Komisija laikosi nuomonės, kad dvišalis ar daugiašalis susitarimas, apie kurį jai pranešta, neatitinka 3 ir 4 dalyse išdėstytų sąlygų, ji paprašo atitinkamos valstybės narės nutraukti atitinkamą susitarimą, jį iš dalies pakeisti arba susilaikyti nuo jo sudarymo.

30 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Iki ... (***) gautiems savitarpio pagalbos prašymams toliau taikomi galiojantys teisės aktai dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose. Sprendimams areštuoti įrodymus pagal Pamatinių sprendimų 2003/577/TVR, gautiems iki ... (***) , taip pat taikomas pastarasis teisės aktas.

2. Jei yra priimtas sprendimas dėl arešto pagal Pamatinių sprendimų 2003/577/TVR, ETO *mutatis mutandis* taikoma 7 straipsnio 1 dalis.

31 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės iki ... (***) imasi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos.

2. Priimdamos šias priemones, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Iki ... (***) valstybės narės perduoda Tarybos generaliniam sekretariatui ir Komisijai nuostaty, kuriomis į jų nacionalinę teisę perkeliama joms pagal šią direktyvą nustatyti įpareigojimai, tekstą.

4. Komisija iki ... (****) pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos, prirėikus kartu pateikdama pasiūlymus dėl teisės aktų.

32 straipsnis

Taikymo ataskaita

Ne vėliau kaip po penkerių metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos Komisija, remdamasi kiekybine ir kokybine informacija, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą. Prirėikus kartu su ataskaita pateikiami pasiūlymai dėl šios direktyvos pakeitimų.

33 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

34 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

...

...

(*) Šios direktyvos įsigaliojimo data.

(**) Trys mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

(***) Dveji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

(****) Dveji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo

A PRIEDAS

EUROPOS TYRIMO ORDERIS (ETO)

Šį ETO išdavė kompetentinga teisminė institucija. Prašau įvykdyti toliau nurodytą tyrimo priemonę ar priemones ir perduoti įrodymus, gautus vykdant ETO.

A) VYKDYTINA TYRIMO PRIEMONĖ

1. Tyrimo priemonės (-ių), kurią (-as) reikia vykdyti, apibūdinimas:

.....

.....

.....

.....

2. Jei tyrimo priemonė (-ės) susijusi (-os) su viena ar daugiau toliau išvardytų specialių tyrimo priemonių, prašome tai nurodyti pažymint atitinkamą (-us) langelį (-us):

- Laikinas kalinamų asmenų perdavimas išduodančiajai valstybei tyrimo tikslais
- Laikinas kalinamų asmenų perdavimas vykdančiajai valstybei tyrimo tikslais
- Apklausa naudojant vaizdo konferenciją
- Apklausa naudojant telefoninę konferenciją
- Informacija apie banko sąskaitas
- Informacija apie banko sandorius
- Banko sandorių stebėseną
- Kontroliuojamas nelegalių siuntų pristatymas
- Tyrimo priemonės, kurioms reikia rinkti įrodymus realiuoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį

3. Atitinkamais atvejais, vykdymo vieta (jei nežinoma, paskutinė žinoma vieta):

.....

.....

.....

.....

B) SUSIJUSIŲ ASMENŲ TAPATYBĖ

Informacija apie i) fizinio (-ų) ar ii) juridinio (-ų) asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu pradėtas / gali būti pradėtas procesas, tapatybę:

i) Fizinio (-ų) asmens (-ų) atveju

Pavardė:

Vardas (-ai):

Mergautinė pavardė (jei taikytina):

Pravardės, slapyvardžiai (jei taikytina):

Lytis:

Pilietybė:

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jei adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:

Kalba (-os), kurią (-as) asmuo supranta (jei žinoma):

ii) Juridinio (-ų) asmens (-ų) atveju

Pavadinimas:

Juridinio asmens rūšis:

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas ar firmos pavadinimas, jei taikytina:

Registruota buveinė (jei yra):

Registracijos numeris (jei yra):

Juridinio asmens adresas:

C) TEISMINĖ INSTITUCIJA, KURI IŠDAVĖ ETO

Oficialus pavadinimas:

Jos atstovo pavardė:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Bylos numeris:

Adresas:

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

Fakso numeris: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

El. pašto adresas:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšį su išduodančiąja institucija:

Asmens (-ų) kontaktinė informacija, jei prireikia papildomos informacijos apie ETO vykdymą arba kai reikia nustatyti būtinas įrodymų perdavimo praktines priemones:

D) RYŠYS SU GALIMU ANKSTESNIU ETO

Jei taikytina, nurodykite, ar šis ETO papildo ankstesnį ETO ir, jei taip, pateikite ankstesnio ETO identifikavimo informaciją (tokio ETO išdavimo datą, instituciją, kuriai jis buvo perduotas, ir, jei žinoma, ETO perdavimo datą, taip pat išduodančiosios ir vykdančiosios institucijų suteiktus numerius).

.....

.....

.....

.....

E) PROCESO, DĖL KURIO IŠDUOTAS ETO, RŪŠIS

Pažymėkite proceso, dėl kurio išduotas ETO, rūšį:

- a) baudžiamasis procesas, kurį pradėjo teisminė institucija ar kuris gali būti pradėtas teisminėje institucijoje dėl nusikaltimo pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę; arba
- b) administracinių institucijų pradėtas procesas dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus, ir kuriame priėmus sprendimą gali būti pradėtas procesas teisme, turinčiame jurisdikciją baudžiamosiose bylose; arba
- c) teisminių institucijų pradėtas procesas dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus, ir kuriame priėmus sprendimą gali būti pradėtas tolesnis procesas teisme, turinčiame jurisdikciją baudžiamosiose bylose.

F) ETO IŠDAVIMO PRIEŽASTIS

1. Faktų santrauka ir aplinkybių, kuriomis buvo įvykdyta (-os) nusikalstama veika (-os), kuria (kuriomis) grindžiamas ETO, įskaitant laiką ir vietą, kiek tai žinoma išduodančiajai institucijai:

.....

.....

.....

.....

2. Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) išduodamas ETO, pobūdis ir teisinis kvalifikavimas bei taikytina įstatymo / kodekso nuostata:

.....

.....

.....

.....

G) ETO VYKDYMAS

1. ETO vykdymo terminai nustatyti Direktyvoje XXX/.../TVR. Tačiau, jei būtinas trumpesnis terminas, nurodykite ankstesnį terminą ir jo priežastis, pažymėdami atitinkamą langelį:

Ankstesnis terminas arba konkretus terminas: (... m. ... d.)

Priežastys:

procesiniai terminai

nusikaltimo sunkumas

kitos ypatingos skubos aplinkybės (nurodykite):

.....

H) SPECIALI VYKDYMO TVARKA

1. Pažymėkite ir užpildykite, jei taikoma

Prašoma, kad vykdančioji institucija laikytųsi šių formalumų ir procedūrų ⁽¹⁾

.....

2. Pažymėkite ir užpildykite, jei taikoma

Prašoma, kad viena ar kelios išduodančiosios valstybės institucijų padėtų vykdančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms vykdyti ETO ⁽²⁾.

Aukščiau nurodytos institucijos ar institucijų oficialus pavadinimas:

.....

Kontaktinė informacija:

I) BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS IR PARAŠAS

1. Kita su byla susijusi informacija, jei yra:

.....

2. Išduodančiosios institucijos ir (arba) jos atstovo, patvirtinančio ETO turinio tikslumą, parašas:

.....

Pavardė:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas):

⁽¹⁾ Laikoma, kad vykdančioji institucija laikysis išduodančiosios institucijos nurodytų formalumų ir procedūrų, išskyrus atvejus, kai jie prieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.

⁽²⁾ Ši galimybė nereiškia, kad išduodančiosios valstybės institucijos vykdančiosios valstybės teritorijoje įgytų teisėsaugos įgaliojimus.

B PRIEDAS

ETO GAVIMO PATVIRTINIMAS

Šią formą turi užpildyti vykdančiosios valstybės institucija, gavusi toliau nurodytą ETO.

A) SUSIJĘS ETO

ETO išdavusi teisminė institucija:

.....

Bylos numeris:

.....

Išdavimo data:

.....

Gavimo data:

.....

B) ETO GAVUSI INSTITUCIJA ⁽¹⁾

Oficialus kompetentingos institucijos pavadinimas:

.....

Jos atstovo pavardė:

.....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

.....

Adresas:

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

.....

Fakso numeris: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

.....

El. pašto adresas:

.....

Bylos numeris:

.....

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšius su institucija:

.....

⁽¹⁾ Šį skirsnį turi užpildyti kiekviena ETO gavusi institucija. Ši pareiga tenka institucijai, kuri yra kompetentinga pripažinti bei vykdyti ETO, ir, atitinkamais atvejais, centrinei institucijai arba institucijai, kuri perdavė ETO kompetentingai institucijai.

C) (JEI TAIKOMA) KOMPETENTINGA INSTITUCIJA, KURIAI ETO PERDAVĖ B PUNKTE NURODYTA INSTITUCIJA

Oficialus institucijos pavadinimas:

.....

Jos atstovo pavardė:

.....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

.....

Adresas:

.....

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

.....

Fakso numeris: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

.....

El. pašto adresas:

.....

Perdavimo data:

.....

D) PARAŠAS IR DATA

Parašas:

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas):